EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 2.10.2017
COM(2017) 589 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Hodnocení uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999

{SWD(2017) 332 final}

1 Úvod

Komise realizuje ambiciózní program posilování ochrany finančních zájmů Unie a v roce 2017 byly dosaženy významné milníky. V červenci Parlament a Rada přijaly směrnici o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie („směrnice PIF“)[1]. Dále se očekává, že Rada v posílené spolupráci 20 členských států brzy přijme nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce („EPPO“)[2].

Tato opatření doplňují institucionální a právní prostředí pro ochranu unijního rozpočtu, kterou dnes na úrovni EU zajišťuje práce Evropského úřadu pro boj proti podvodům („OLAF“), Evropského účetního dvora, dalších unijních orgánů, institucí, úřadů a jiných subjektů („IBOA“) a na úrovni členských států různé orgány státní správy a soudní orgány. Všechny tyto subjekty vykonávají potřebná opatření na ochranu unijního rozpočtu v souladu s povinnostmi vyplývajícími z článku 325 SFEU. Úřad OLAF zřídila Komise v roce 1999, aby prováděl správní vyšetřování podvodů, korupce a další protiprávní činnosti týkajících se finančních zájmů EU a aby pomáhal členským státům v boji proti podvodům[3].

Všechny tyto složky jsou důležité, neboť Unie se blíží k dalšímu víceletému finančnímu rámci. Komise v současné době posuzuje, jaký druh rozpočtu bude Evropa v budoucnu potřebovat[4]. Efektivní a řádné čerpání unijního rozpočtu je klíčovým prvkem při budování důvěry občanů EU a pro posílení a zvýšení přidané hodnoty evropského projektu. Podvody a korupce ochuzují dostupné zdroje, které mají být využity ve prospěch občanů EU, a mohou vést k další trestné činnosti (jako je terorizmus a organizovaný zločin), proto je třeba s nimi důrazně a účinně bojovat. Konečným cílem je srovnatelná a vysoká úroveň ochrany rozpočtu EU na celém území EU.

V tomto kontextu předkládá tato zpráva výsledky hodnocení uplatňování nařízení č. 883/2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům[5] („nařízení“), jak je požadováno v článku 19 tohoto nařízení. Kromě toho uvádí možnosti, jak dále postupovat při úpravách a, v případě potřeby, posilování právního rámce pro vyšetřování prováděná úřadem OLAF s ohledem na očekávané přijetí nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

K této zprávě je přiloženo stanovisko dozorčího výboru úřadu OLAF o používání nařízení přijaté podle článku 19 nařízení[6]. Hodnotící zpráva Komise a stanovisko výboru jsou samostatné dokumenty, jež byly vypracovávány souběžně.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie, Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29.

[2] Interinstitucionální spis 2013/0255 (APP). Ve dnech 8. a 9. června 2017 dospěla Rada pro spravedlnost a vnitřní věci k dohodě o obecném přístupu k nařízení, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Návrh nařízení byl poté zaslán ke schválení Evropskému parlamentu. Všechny odkazy v tomto dokumentu na návrh nařízení EPPO jsou odkazy na dokument 9941/17 (text obecného přístupu), který je k dispozici na http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9941-2017-INIT/cs/pdf.

[3] Rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20.

[4] Evropská komise, Diskusní dokument o budoucnosti financí EU, COM(2017) 358 ze dne 28. června 2017.

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999, Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1.

[6] Dozorčí výbor úřadu OLAF, Stanovisko č. 2/2017 ze dne 28. září 2017.

2 Hodnocení nařízení č. 883/2013

Hodnocení je zaměřeno na **čtyři klíčové oblasti**: účelnost, efektivnost, soudržnost, relevanci. Hodnocení se nezabývá přidanou hodnotou pro EU, neboť úřad OLAF zajišťuje ochranu finančních zájmů EU v rámci článků 317 a 325 SFEU prováděním specifických úkolů na úrovni EU, které nelze vykonávat na vnitrostátní úrovni. Řeší se rovněž aspekty týkající se budoucího výhledu, jak nařízení dokáže plnit své cíle, a to v kontextu vyvíjejících se politik v oblasti boje proti podvodům a trendů při páchání podvodů.

Hodnocení vychází z **rozsáhlých konzultací** s velkým počtem účastníků. V rámci procesu hodnocení uspořádal úřad OLAF ve dnech 1. a 2. března 2017 konferenci k hodnocení nařízení[7], které se účastnilo bezmála 250 účastníků z koordinačních orgánů členských států, které se zabývají bojem proti podvodům, správních úřadů členských států, které řídí čerpání z fondů EU, donucovacích orgánů, státních zastupitelství a soudů, orgánů, institucí, úřadů a jiných subjektů, mezinárodních organizací, akademické sféry a nevládních organizací. Konzultace s těmito skupinami účastníků a s pracovníky úřadu OLAF probíhaly také formou pohovorů a průzkumů.

Časové období, jehož se hodnocení týká, zahrnuje období od 1. října 2013 (kdy nařízení vstoupilo v platnost) do prosince 2016.

Podrobná zjištění a metodika použitá při hodnocení jsou popsány v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je k této zprávě přiložen. Zpracování pracovního dokumentu útvarů napomohla studie externího dodavatele[8].

3 Hlavní zjištění hodnocení

Nařízení č. 883/2013 je ústředním bodem právního rámce, který upravuje mandát úřadu OLAF provádět správní vyšetřování týkající se podvodů, korupce a jakýchkoli jiných protiprávních činností dotýkajících se finančních zájmů EU. Bylo přijato po rozsáhlých interinstitucionálních diskusích, kdy nahradilo dvě nařízení z roku 1999, aby:

- zlepšilo účelnost, efektivnost a odpovědnost úřadu OLAF a současně chránilo jeho nezávislost,
- posílilo procesní záruky a základní práva osob podléhajících vyšetřování,
- posílilo spolupráci s členskými státy, institucemi, orgány, úřady a jinými subjekty EU, třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi a
- posílilo řádnou správu úřadu OLAF.

Hodnocení ukázalo, že tyto **specifické cíle** jsou stále **relevantní** pro zastřešující cíl, totiž ochranu finančních zájmů Unie. Za tímto účelem vykonává úřad OLAF specifické úkoly na úrovni EU, které by nemohly být provedeny pouze na vnitrostátní úrovni. V průběhu procesu konzultací s účastníky z členských států i s unijními účastníky byla potvrzena přidaná hodnota vyšetřování, které provádí úřad OLAF. Hodnocení také potvrdilo přetrvávající význam těchto cílů v souvislosti se zřízením Úřadu evropského veřejného žalobce.

Nařízení umožnilo, aby úřad OLAF předložil ke svému mandátu konkrétní výsledky. Hodnocení ukázalo jasné zlepšení v oblasti **efektivního provádění vyšetřování** jako důsledek několika konkrétních ustanovení nařízení. Pomocí ustanovení umožňujících

[7] Všechny dostupné prezentace z konference jsou k dispozici na webových stránkách Komise na https://ec.europa.eu/anti-fraud/policy/olaf-regulation-evaluation/conference_en.

[8] ICF Consulting Services Limited, 2017, Hodnocení uplatňování nařízení č. 883/2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), závěrečná zpráva, https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/evaluation_of_the_application_regulation_883_en.pdf.

strukturovanou spolupráci byla posílena **spolupráce a výměna informací** mezi úřadem OLAF a jeho partnery. Například vytvoření koordinačních orgánů bojujících proti podvodům v členských státech bylo označeno za významný pokrok při posilování spojení mezi úřadem OLAF a členskými státy.

Je prokázáno, že se s nařízením ve spojení s interními organizačními opatřeními **významně zvýšila efektivnost výběrů případů a vyšetřování prováděného úřadem OLAF**. Ilustruje to vyšší počet vyšetřování, které provádí vyšetřovatelé, i nárůst počtu doporučení a částek doporučených k vymáhání.

Při posuzování však bylo také odhaleno několik nedostatků týkajících se **provádění vyšetřování**, které mají vliv na účelné a efektivní uplatňování nařízení.

1) Úřad OLAF vykonává vyšetřovací pravomoci vyplývající z různých aktů práva Unie včetně nařízení. V různých případech je však v důsledku těchto aktů **podřízeno uplatňování uvedených pravomocí podmínkám vnitrostátního práva**, zejména pokud jde o kontroly na místě a prohlídky u hospodářských subjektů nebo o digitální forenzní operace prováděné na území členských států. Z hodnocení vyplývá, že není zcela jasný rozsah, v jakém se podle nařízení č. 883/2013 uplatňuje vnitrostátní právo. V současné době vedou různé výklady příslušných ustanovení a rozdíly ve vnitrostátním právu k fragmentaci výkonu pravomocí úřadu OLAF v členských státech, což v některých případech komplikuje schopnost úřadu OLAF úspěšně provádět vyšetřování a v konečném důsledku přispívat k cíli Smlouvy, totiž k účinné ochraně finančních zájmů v celé Unii.
2) Nařízení nedává úřadu OLAF **nástroje na vymáhání** jeho pravomocí v případě odmítnutí či obstrukcí ze strany osob dotčených vyšetřováním a svědků. To pak může omezit účinnost vyšetřování úřadu OLAF, přičemž situace v různých členských státech se liší v závislosti na schopnosti příslušných vnitrostátních orgánů podporovat úřad OLAF vlastními nástroji na vymáhání, což je oblast, kde také existují rozdíly v platném vnitrostátním právu.
3) Hodnocení ukázalo nutnost zvážit určité změny vyšetřovacích pravomocí, které úřad OLAF má, podle připomínek některých účastníků. Mělo by se zvážit, zda je nutné a možné zlepšit přístup k **informacím o bankovním účtu** za vhodných podmínek, což by mohlo být zásadní pro odhalení mnoha případů podvodů či nesrovnalostí. Tato pravomoc souvisí také s možností vyšetřovat **DPH**, oblasti, kde hodnocení ukázalo, že by měl být mandát úřadu OLAF vyjasněn a posílen.
4) V oblasti **vnitřních vyšetřování** se nařízení uplatňuje ve spojení s interními rozhodnutími přijatými jednotlivými orgány, institucemi, úřady a jinými subjekty, což občas vede k rozdílům v tom, jak může úřad OLAF jednat. Hodnocení zjistilo, že by další vyjasnění podmínek v nařízení pro provádění vnitřního vyšetřování, které by se vztahovaly na všechny orgány, instituce, úřady a jiné subjekty, mohlo pomoci lépe zajistit jednotnou ochranu a poskytnout rámec, v němž by se posuzovala konkrétní ujednání obsažená v interních rozhodnutích. Kromě toho by se mohla dále sblížit pravidla stanovená pro vnitřní a vnější vyšetřování (pokud nejsou odůvodněna různá pravidla), aby byl zajištěn soudržnější rámec pro vyšetřování.
5) Hodnocení stanovilo rozsah dalšího využití možností **časného přenosu informací** z úřadu OLAF dalším orgánům, institucím, úřadům a jiným subjektům v případech, kdy jsou již zjištěny některé skutečnosti z probíhajícího vyšetřování a vyžadují okamžitá zajišťovací opatření bez čekání na dokončení vyšetřování.

Pokud jde o **následná opatření po vyšetřování**, existují velké rozdíly v tom, jak různí příjemci plní doporučení úřadu OLAF, přičemž někdy jsou mezi doporučeními a následnými opatřeními významné odchylky. Hodnocení poukázalo na to, že kvalita a včasnost závěrečných zpráv úřadu OLAF má vliv na míru plnění doporučených opatření a – pokud jde o plnění finančních doporučení – zjistilo také odchylky v tom, jak újmu způsobenou rozpočtu EU posuzuje úřad OLAF a jak ji posuzují orgány, instituce, úřady a jiné subjekty.

Nejdůležitější zjištěný nedostatek, pokud jde o opatření v návaznosti na odporučení, se však týká pravidel **přípustnosti důkazů shromážděných úřadem OLAF ve vnitrostátním soudním řízení**. Nařízení stanoví, že zprávy úřadu OLAF představují v takovém řízení přípustný důkaz stejně a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory. Hodnocení naznačuje, že v některých členských státech toto pravidlo dostatečně nezajišťuje účelnost činností úřadu OLAF.

Zavedení **nového ustanovení o procesních zárukách**, které bylo včleněno v roce 2013, bylo v průběhu hodnocení obecně uznáváno za zlepšení ochrany práv osob vyšetřovaných úřadem OLAF. Procesní záruky vyšetřovaných osob dále posílila **funkce přezkumu zákonnosti**, kterou nařízení zavedlo, a nový **interní postup vyřizování stížností**. Přestože řada účastníků, již byli konzultováni, vyjádřila obavy, zda mají nová ustanovení přidanou hodnotu, jiní uváděli, že pravomoci úřadu OLAF a procesní práva jsou vyvážená, a další účastníci zase požadovali posílení procesních práv. Celkově z hodnocení nevyplývají důkazy, že by byly procesní záruky v nařízení v kontextu stávajících vyšetřovacích pravomocí a nástrojů úřadu OLAF nedostatečné. Co se týče ustanovení v nařízení o **dozoru a kontrole**, hodnocení naznačuje, že různé názory a praxe, pokud jde o tato ustanovení, zejména na roli a mandát dozorčího výboru a na jeho přístup k informacím o případu, které úřad OLAF má, ovlivnily práci výboru a jeho spolupráci s úřadem OLAF.

Hodnocení také zjistilo několik problémů z hlediska **vnitřní a vnější soudržnosti** nařízení.

1) Nařízení vytváří právní základ, aby mohl úřad OLAF poskytovat členským státům součinnost při organizování úzké a pravidelné spolupráce mezi jejich příslušnými úřady za účelem koordinace jejich jednání při ochraně finančních zájmů EU. Je to klíčový prvek mandátu úřadu OLAF podporující přeshraniční spolupráci mezi členskými státy. Nařízení však neobsahuje podrobná ustanovení o různých možnostech koordinace nebo postupech použitelných v těchto takzvaných „**případech koordinovaného vyšetřování**“. Výsledkem je nedostatečná právní jistota pro úřad OLAF i pro členské státy, které spoléhají na součinnost úřadu OLAF. Zvláště omezující je to v oblastech (jako například u strukturálních fondů), kde podpůrnou a koordinační roli úřadu OLAF nestanoví žádný jiný akt práva EU. V těch oblastech, kde taková ustanovení existují (například v oblasti cel a duševního vlastnictví[9]), může vztah mezi nařízením č. 883/2013 a těmito dalšími právními akty vést v praxi k problémům při uplatňování.
2) Nařízení č. 883/2013 se uplatní ve spojení s dalšími akty práva EU, na nichž závisí účinný výkon mandátu úřadu OLAF. **Nařízení 2185/96 a 2988/95**, z nichž vychází jeden z hlavních vyšetřovacích nástrojů úřadu OLAF – kontroly na místě a prohlídky, předchází přijetí nařízení č. 883/2013 a jeho předchůdců v roce 1999. Hodnocení

[9] Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů, Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1525 ze dne 9. září 2015 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003, Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15.

zjistilo určité nesrovnalosti mezi těmito úzce propojenými právními akty, jež mohou v některých případech vést k nejistotě a rozdílným výkladům.

Konečně, v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je k této zprávě přiložen, a ve zprávě externího dodavatele je uvedena řada ustanovení v nařízení, jimž by prospělo **upřesnění nebo zjednodušení**, případně **lepší uplatňování** prostřednictvím prováděcích opatření. Některá z nich, která si zaslouží zvláštní pozornost, jsou uvedena níže v oddílu 5.3.

Možné další kroky, pokud jde o následná opatření vyplývající z hodnocení, jsou popsány v oddílu 5. Na jedné straně by měly vycházet ze zkušeností s uplatňováním nařízení, jež bylo v rámci hodnocení posuzováno. Na druhé straně by měly brát v úvahu také budoucí zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, což výrazně posílí a změní mechanismy na ochranu finančních zájmů EU na úrovni EU.

4 Vytvoření Úřadu evropského veřejného žalobce a jeho dopad na mandát a vyšetřování úřadu OLAF

Zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce je jednou z klíčových priorit Komise v oblasti trestního soudnictví a součástí celkové strategie boje proti podvodům při čerpání rozpočtu EU. Na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci dne 8. června 2017 se 20 členských států dohodlo na obecném přístupu k nařízení, které zřizuje Úřad evropského veřejného žalobce za posílené spolupráce. Úřad evropského veřejného žalobce bude prvním orgánem EU vybaveným pravomocí stíhat trestné činy proti rozpočtu EU, definované ve směrnici PIF, jako jsou podvody, korupce nebo závažné přeshraniční podvody v oblasti DPH. Očekává se, že přinese jednotnější a účinnější politiku stíhání trestných činů týkajících se rozpočtu EU, což povede k většímu počtu stíhání a odsouzení a k vyšší úrovni vymáhání podvodně odčerpaných finančních prostředků Unie. Bude také moci řešit některé nedostatky zjištěné při hodnocení, pokud jde o zúčastněné členské státy.

Komise již v minulosti zdůraznila nutnost posílit boj proti podvodům týkajícím se rozpočtu EU prostřednictvím integrované politiky trestního a správního vyšetřování[10]. Tento přístup je platný i dnes. Vytvořením Úřadu evropského veřejného žalobce bude mít Unie k dispozici orgány schopné vykonávat oba druhy vyšetřování, čímž se posílí celkové možnosti jednání na úrovni EU, aby tak byla doplněna a posílena opatření přijímaná členskými státy v rámci jejich odpovědnosti za ochranu rozpočtu EU.

Po zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce se celkový mandát úřadu OLAF nezmění, ale jeho práce se bude muset v několika směrech přizpůsobit existenci Úřadu evropského veřejného žalobce.

Úřadu OLAF zůstane pravomoc pro správní vyšetřování při podezření na podvodné i jiné nesrovnalosti v rámci institucí, orgánů, úřadů a jiných subjektů Unie a ve všech členských státech za účelem vydání doporučení zahájit soudní, disciplinární, finanční nebo správní řízení.

V oblasti podezření na podvod bude požadováno, aby Úřad evropského veřejného žalobce a úřad OLAF těsně spolupracovaly. Když dnes vyšetřování úřadu OLAF poukáže možnou existenci trestného činu, spolupracuje úřad OLAF s vnitrostátními orgány činnými v trestním řízení. S vytvořením prvního orgánu pro trestní vyšetřování a stíhání na úrovni EU je třeba, aby mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a úřadem OLAF vznikly silné synergie, aby

[10] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, „O ochraně finančních zájmů Evropské unie trestním právem a správním vyšetřováním – Integrovaná politika ochrany peněz daňových poplatníků“, KOM(2011) 293 v konečném znění ze dne 26. května 2011.

oba úřady mohly vykonávat své úkoly nejefektivnějším a nejproduktivnějším způsobem a aby byly případy podezření na podvod v celé EU rychle a účinně řešeny.

V tomto smyslu bude třeba zvážit přizpůsobení vyšetřování úřadu OLAF tomuto rámci, aby se vyloučilo každé riziko zdvojeného vyšetřování stejných skutečností a aby se vytvořily potřebné mechanismy, aby úřad OLAF mohl plnit svou roli operativní podpory.

V různých případech nebude nutné koordinovat činnosti úřadu OLAF a Úřadu evropského veřejného žalobce vzhledem k jejich různým mandátům, kdy Úřad evropského veřejného žalobce vykonává trestní vyšetřování a úřad OLAF správní vyšetřování se zaměřením na následná finanční, disciplinární a správní opatření. Úřad OLAF bude také nadále vést vyšetřování v členských státech, které se v této fázi k Úřadu evropského veřejného žalobce nepřipojí. V těchto členských státech by měly vnitrostátní orgány, jakož i úřad OLAF přispívat k vytvoření podmínek zajišťujících účinnou a ekvivalentní úroveň ochrany finančních zájmů Unie v celé EU. Zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce by nemělo v žádném případě vést k neúčinné ochraně rozpočtu v členských státech, které se k Úřadu evropského veřejného žalobce nepřipojí.

5. Další postup

Nařízení č. 883/2013 umožnilo, aby úřad OLAF i nadále přinášel konkrétní výsledky v oblasti ochrany rozpočtu EU. Změny z roku 2013 znamenaly jasné zlepšení, pokud jde o vedení vyšetřování, spolupráci s partnery a práva dotčených osob. Hodnocení současně upozornilo na některé nedostatky, které negativně ovlivňují účelnost a efektivnost vyšetřování. Zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce navíc změní pravidla hry a vyžaduje rychlé úpravy ve fungování úřadu OLAF, aby byly zajištěny synergie a efektivní využití zdrojů na úrovni EU.

V reakci na tento stav Komise v souladu se zásadami zlepšování právní úpravy vypracuje posouzení, jež může vyústit v návrh na novelizaci nařízení č. 883/2013 v prvním pololetí roku 2018, přičemž novelizované nařízení by mělo být v platnosti do doby, než začne fungovat Úřad evropského veřejného žalobce[11], což zajistí hladký přechod do nového institucionálního rámce. V tomto posouzení bude rovněž zohledněno stanovisko dozorčího výboru úřadu OLAF, jež je k této zprávě přiloženo.

V posouzení budou především posuzovány změny, které budou důsledkem vlivu, jež bude mít zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce na roli a činnosti úřadu OLAF. V případě potřeby by mohlo také zahrnovat další možné cílené změny na základě naprosto jednoznačných zjištění z hodnocení. Posílily by rámec pro vyšetřování úřadu OLAF, aby byl zachován jako silný a zcela funkční úřad, který doplňuje trestněprávní přístup Úřadu evropského veřejného žalobce správním vyšetřováním.

Posouzení provedené v souladu se zásadami zlepšování právní úpravy za účelem přípravy možného návrhu na rok 2018 a další následná opatření vyplývající z hodnocení se budou týkat zejména níže uvedených oblastí.

5.1 Adaptace na zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce

Návrh nařízení EPPO již stanoví hlavní zásady pro budoucí vztah mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a úřadem OLAF a vyžaduje, aby se oba orgány vzájemně doplňovaly, aby

[11] Ustanovení čl. 120 odst. 2 návrhu nařízení EPPO. Úřad evropského veřejného žalobce zahájí výkon svých pravomocí v oblasti vyšetřování a stíhání k datu, které určí Komise svým rozhodnutím, nejdříve však tři roky poté, co vstoupí v platnost nařízení EPPO.

bylo zajištěno, že budou využity všechny dostupné prostředky na ochranu finančních zájmů Unie[12]. Posouzení bude posuzovat, jak by se to mohlo promítnout v nařízení č. 883/2013 zavedením konkrétních postupů pro spolupráci a jak by to mohlo být doplněno formou pracovních ujednání.

Mezi aspekty, jež by mohly být řešeny, patří to, jak bude **úřad OLAF nakládat s příchozími informacemi a jak bude zajištěn urychlený přenos informací o každém trestném činu**, u nějž může svou pravomoc uplatňovat **Úřad evropského veřejného žalobce**, tomuto úřadu[13]. Vzhledem ke svému mandátu bude úřad OLAF důležitým zdrojem příchozích informací pro Úřad evropského veřejného žalobce. Navíc, pokud jde o **výběr případů** v úřadu OLAF, měla by příslušná ustanovení vyloučit souběžné vyšetřování v úřadu OLAF a v Úřadu evropského veřejného žalobce, přičemž úřad OLAF se zdrží provádění správního vyšetřování, jakmile začne Úřad evropského veřejného žalobce provádět ve stejné věci trestní vyšetřování[14].

Dále je také třeba analyzovat, jak bude **úřad OLAF nakládat s případy, které mu předá Úřad evropského veřejného žalobce** k dalšímu správnímu řízení[15].

Konečně, posouzení se bude zabývat tím, jakým způsobem bude uskutečňováno ustanovení obsažené v návrhu nařízení EPPO, které umožňuje, aby **Úřad evropského veřejného žalobce požadoval operativní podporu od úřadu OLAF**[16]. Mohlo by to zahrnovat prozkoumání možností u postupů vyřizování požadavků a také to, jak má úřad OLAF postupovat při plnění úkolů, aby se zajistilo, že výsledky této činnosti bude moci Úřadem evropského veřejného žalobce využít ve svém vyšetřování a pro další použití případných důkazů.

5.2 Zvýšení efektivity vyšetřovací funkce úřadu OLAF

Komise bude rovněž zkoumat možná řešení některých nedostatků zjištěných při hodnocení. Mělo by se zaměřovat na cílené změny směřující ke zlepšení efektivity vyšetřování. V posouzení se budou zohledňovat zejména následující body.

Budou zkoumána možná řešení jak zvýšit **jednotné uplatňování vyšetřovacích nástrojů**, které má úřad OLAF k dispozici, ve všech členských státech a orgánech, institucích, úřadech a jiných subjektech, aby byla zajištěna stejná úroveň ochrany v celé Unii. V této souvislosti je třeba posuzovat stávající odkazy na vnitrostátní právo, jakož i ustanovení o vnitřním vyšetřování.

Je třeba zvážit možné změny pravidel **přípustnosti zpráv úřadu OLAF jako důkazu** v soudních řízeních v členských státech, aby byla zajištěna jejich efektivita a aby nedocházelo k neefektivní práci v důsledku zdvojeného vyšetřování.

Komise bude také posuzovat, jak lze posílit **vymáhání stávajících pravomocí úřadu OLAF**. Mohla by být analyzována s tím související revize **povinností spolupracovat**, zakotvená v nařízení, aby byl zajištěn jednotný a účinný rámec v různých fázích vyšetřování.

Dále bude posouzení zohledňovat upřesnění mandátu a vyšetřovacích nástrojů úřadu OLAF v oblasti **DPH**, jakož i nutnost a možnost lepšího přístupu k informacím o **bankovních účtech**.

Dále by mohla být posouzena nová ustanovení upravující vedení **koordinovaného vyšetřování**, aby se tak odstranil současný nedostatek v nařízení.

[12] Ustanovení čl. 101 odst. 1 návrhu nařízení EPPO.
[13] Ustanovení čl. 24 odst. 1 návrhu nařízení EPPO.
[14] Ustanovení čl. 101 odst. 2 návrhu nařízení EPPO.
[15] Ustanovení čl. 39 odst. 4 a čl. 101 odst. 4 návrhu nařízení EPPO.
[16] Ustanovení čl. 101 odst. 3 návrhu nařízení EPPO.

5.3 Další zjištění plynoucí z hodnocení

Kromě výše uvedených skutečností byla při hodnocení zjištěna řada otázek, kterým prospěje další objasnění nebo zjednodušená úprava v nařízení nebo které by mohly být řešeny legislativními opatřeními, případně lepším uplatňováním nařízení.

Komise bude zejména zvažovat, jak lépe řešit praktické obtíže vyplývající z různých názorů na ustanovení o roli a mandátu **dozorčího výboru**. V tomto ohledu Komise doporučuje, aby byly urychleně uzavřeny pracovní dohody mezi úřadem OLAF a jeho dozorčím výborem.

Jak bylo při hodnocení zjištěno, patří mezi možné oblasti, které by měly být v nařízení blíže objasněny, ustanovení o **vnitřním vyšetřování** (zejména prohlídka prostor)**, digitální forenzní operace** a předávání informací **třetím stranám a mezinárodním organizacím.** Cílené změny by mohly řešit také zjištěné nesourodé úpravy a dále sjednotit pravidla používaná při vnitřním a vnějším vyšetřování (pokud nejsou odůvodněna odchylná pravidla).

Komise může rovněž přezkoumat opatření pro zajištění užší spolupráce mezi úřadem OLAF a institucemi, orgány, úřady a jinými subjekty ve smyslu **časného přenosu informací z úřadu OLAF**, pokud by mohlo být nezbytné přijmout nezbytná opatření, a aby se zmenšily rozdíly, pokud jde o plnění **finančních doporučení**.

Komise doporučuje, aby úřad OLAF přijal interní opatření pro zajištění jednotné **kvality závěrečných zpráv a doporučení** a aby zvážil, zda je nutné revidovat **pokyny týkající se vyšetřovacích postupů**, a řešit tak případné odlišnosti od nařízení.

5.4 Výhled

V pozdější fázi by mohl být návrh potenciálně předkládaný v roce 2018 doplněn obsáhlejší modernizací rámce pro vyšetřování úřadu OLAF, který ve svých klíčových aspektech pochází z doby vytvoření úřadu OLAF v roce 1999 (a ještě dřívějších). Byla by to příležitost pro zvážení zásadnějších změn v kontextu trendů, které se v oblasti podvodů objevují v 21. století, a měly by být vzaty v úvahu zkušenosti získané ze spolupráce mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a úřadem OLAF. Umožnilo by to také zaměřit se na další aspekty právního rámce, kde může být nutné další posouzení a diskuse. Mohlo by jít o institucionální správu a řízení úřadu OLAF a o kontrolní mechanismy u jeho činnosti. Hodnocení neprokázalo jednoznačnou potřebu v této fázi zásadně revidovat příslušná ustanovení nařízení. Dále je třeba uvést, že návrh Komise na zřízení inspektora procesních záruk[17] stále ještě čeká na schválení a Evropský parlament a Rada s ním zatím nepokročily. Jak ukázalo hodnocení, součástí tohoto dalšího kroku při případné revizi právního rámce by mohly být větší problémy týkající se celkových souvislostí právního rámce EU pro boj proti podvodům mimo nařízení č. 883/2013.

[17] COM(2014) 340 final.